

Dáárečeeek, já sem dostal dáárečeeek!

A to nemám ani narozeniny, ani nejsou Vánočočky. Dostal sem ho enem tak, asi že sem nejhodnější.

I když to tak zpočátku úplně na to, že to je dáreček, teda nevypadalo. Pánik se zjevil doma v době, kdy to nečekáte a spíte a než byste řekli špek, tak sebral Taliprda a voba zmizli. Ani sem se nestihnul přihlásit, že bych taky s nima šel. Prt a byli fuč. "No to je výborný todleto!", říkal sem si. Ale páč sem stojík, zas sem si lehnul a spal dál.

A najednou - klíč ve dveřích zase a tam pánčička. Koukala fteřinu jak zjara, čekala totiž ohaře dva. Páč nás měla mít dneska na starosti vobá, a von tam je jen já! Ale koukala enem tu fteřinu a pak sme se děslivácky vítali. Říkala u toho, že pánik je mudropánik, že mi nadělil dáreček, že budeme mít odpoledne jen pro sebe. A že to pořádně využijeme. A taky sme to tak spolu udělali.

I proto, že..... šla do skříně, tam zaštrachala a vytasila se s kááááááááááchnooou! Žjoofkáá, kachna nebyla na pořadu dne už docela dlouho, takže to sem vocenil velice. Jezdil sem nadšeně bytem s kachnou v hubě celou tu dobu, co na sebe rvala hadry a i potom na chodbě, než se vybatolila ven. A pak sem dotančil ke dveřím domu, předal kachnu pánčičce a vyběhnul ven, dole pod podestou sem se zastavil a zažádal si o kachnu zpět. Ale prej prt, mám se jít po celým tom dni vyčůrat. Ale nepotřeboval sem, co sem potřeboval byla kachna přece! Sem se rozkročil a zašmrdlal vocáskem, ať mrskne kachnu do prostóra. Nic, nevobměkčil sem jí, prej furt to venčení, tak jsem vyhopsal na louku jako ten zajíc a tam se šel vypustit. A honem zase pro tu kachnu. A ... honem zase nic prej. Mám se uklidnit a konat. Já sem ale klidnej byl jako, jen sem chtěl tu kachnu. Enemže víte co..... pánčička prostě. A tak sem se šel začíst a podepisovat.

Což mi nakonec tu kachnu vyneslo. Ojéjé, to sem byl pak důležitěj pán. Hrdě sem si poskakoval prostorem a chlubil se světu kachnou i při čůrání. U sámošky sem ji zas přenechal pánčičce a ty jo já tentokrát úplně zapomněl na tu prolejkzu ze stojanu na kola!! No je vidět, že jsme tady doma vlastně nevenčili už zatraceně dlouho. Úplně mi to vypadlo. Ale tak co! Se zimou bude příležitostí dost a tetkon by nás to stejně zdržovalo v naší cestě na póle.

Mno, jako vydavatelka Tvýho článku se dovolím Rumoušku zeptat: "Ale, že nás cestou

Dáárečeeek, já sem dostal dáárečeeek!

zdržela ta koroptvička u cesty za klášterem, to nevadilo?”

“No ne vůbec, přece!!” To je práce, to moc dobře víš!”

“To sice jako moc dobře vím, ale vystavovals jí tam pekelně dlouho.”

“Nerad na ně tlačím, ať si pěkně vyletěj dobrovolně, já si počkám!”

“Jo, a já s Tebou, co? 😊”

“Hele - pevný vystavení se voceňuje, tak voceňuj a nekafrej mi do toho.”

“Jo, pardon, pardon pane, už jsem zticha!”

“To je jediné dobře, páč vyprávím já, nebo Ty?”

“Jasný, jasný, mlčím jako hrob.”

Tak jako místo aby se vocenilo, jak sem výbornej, tak vono ešče řeči bude mít? Aspoň, že pak na poli dala do hry zase kachnu. A nejen kachnu ale. Přidala pak i dva balonky a já sem pro to šécko běhal podle pokynůch. To mě bavčí moc. Tak moc, že mi bylo šumák, že kousek od nás polem pobíhá jozefpčik. Byl teda na tom strništi srandovní, jak hopsal, vypadal jako přerostlá žížala na závodech. Děsně si to lítání užíval. Stejně jako já. Strniště jsou úžasná věc - můžete letět, letět a kolem vás všude ty podzimní vůně plný stopiček, hlíny a tlejícího listí. Užívali jsme si to s pánčičkou úplně do plnejch.

Došli jsme do čtverce se stařinou a pánčička si vyžádala kachnu, prej abych ji někde nezaštrachal. Tsss-tss-sst. Ale tak jsem jí to dal, no. Ona si šla sbírat šípky, já šmejdil kolem a chodil se hlásit. A taky sem hlásil nálezy. Dvakrát bažanta třebas. Po šípkách nás čekaly haldy. Tam sem udál inovejšn! Páč obvykle tady posíláme ten balonek, že jo, ale řekl sem si, že poslat s kopce balonek umí každej Jouda. Ale! Poslat s kopce kachnu! Tak to už je vyšší dífčí. Takže sice jsem pánčičce ten připravenej balonek jednou dolů poslal, ale pak sem si sednul a dal jí najevo, že hraju dál jediné s kachnou. Prej: “ To ti nebude běhat hošičku! Nejni to kulatý, přece. ” Se uvidí, děvenko!” drapsnul sem kachnu a vyběhnul nahoru.

Dáárečeeek, já sem dostal dáárečeeek!

Pořádně si to našteloval a pustil sem ji. "Jooooo, seeem výborneeej, sem nejvýbornější!!" Skutálela se dolů jako prt! A pánčička musela tudíž uznat, že pravdu mám jááá! A to sem měl radost jakej sem já šikovnej hošíček, takže.....ano strávili jsme tam značnou dobu a bavili se králofsky. Pak sem drapnul kachnu a vyrazil fpřed.

Pánčička se opýtala, kam že půjdeme a já jasně zavelel, že přes most za dálnici. Do džungle. Mám to tam rád, pánčička už trochu s výhradama kvůlivá těm jejím prasatům. Je vidět, že sme tam tetkon nechodili, je to džungle ešče vjetčí než bejvala. A tam sem si zase hnedle na začátku zavystavoval. A pak jsme zamířili na strniště, obešli další čtverec stařiny atam volafky! Tjo viděli ste někdy takovýhodle ptáka zblízka? My jo. A bylo jich tam sedum. Volafku sem ešče nikdá nevystavoval, takže to sem si to prožíval důkladně teda. Ta poslední nás nechala dojít hodně blizoučko.

Další na řadě byl zajoch. Toho sem já teda neviděl, viděla ho pánčička a tak mě tam nasměrovala. To bylo pošušňáníčko. Pěkně sem si zastopoval, a přesně v místě, kde skočil z pole do stařiny sem zahrnul taky, abych pánčičce vokázal, kde von je. Pak už sme se vraceli, ale! Pánčička teda už to chtěla směřovat i jako domů, eenemže já si ešče podal žádost, že pudeme tadytámdlema. A to vona nikdá nevodolá. Tak sme šli. A bádali sme spolu stařinou, až se úplně už stmívalo. Takže na myší louce už sme si jen párkrát čutli balonek, páč vona nic prostě nevidí, no. A prej, že taky vařit musíme. No nemusíme, já můžu přece syrový □ . Ale tak jo, stejně už sme byli venku od pěti.

Ale slalom a pacičky sem si ešče dal, ať to máme jako dycinky. Při pacičkování k nám došla taková fešná dlouhovlasá feňule a tak sem jí šel říct, že jí to moc sluší. chvíli koketovala a pak mi dala.....do držky. Klasická ženská, co chcete. Tak sem si ešče zařapičkoval a už sme pak šli fakt domů. A tam to teda začlo lítat. Kaseróly ven, zelenina krájet, maso krájet - tu přicházím já- jako vrchní kontrolor kvality, bez toho to nejde, to asi chápete, ne? Maso bylo kvalitní, enem sem si ešče nebyl jistej ročnikem, tak sem potřeboval ešče trochu vzorkůch □ . Když to pak šlo šécko do hrncůch, šel sem si já dáchnout na pelíšek. Než bude ta moje večere. A..... že ta teda byla, helejte. Měl sem kuřecí prsíčko a křidýlko a zeleninu opraženou a s vločkama a vývarem dělanou. Ejch, to sem si pošmáknul.

Ocenila to posléze i Taliprdová, když s pánikem skorem v noci dorazili dom. To sme šli akurát s pánčičkou ven. A helejte, já sem byl z toho našeho venčení tak urvanej, že když sem

Dáárečeeek, já sem dostal dáárečeeek!

se s pánikem a Taliprdem přivítal venku na chodbě, měl sem za to, že už sem vyvenčenej a šel sem rovnou spinkat ☐ ☐ Jaký bylo moje překvápko, když mě pak ešče pánčička vytáhla na vopravdivý vyvenčení. A pak už sem teda vytuhnul totálně. Byl to moc fajn den, todleto musíme dělat s pánčičkou častějš. Fšak taky pánikovi říkala, že kdyby chtěl vidět šťastnou vižlu, měl jít s námi.